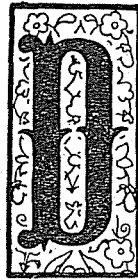

San'at

Sinema Silâhtır

Yücel HEKİMOĞLU
Prodüktör - Rejîsör

YERYÜZÜNDEKİ ÇEŞİTLİ İDEOLOJİLER VE FİKİR CEREYANLARI KENDİLERİNİ EN HAKLI GÖSTEREBİLMEK İÇİN KORKUNÇ BİR SAVAŞ YAPMAKTADIRLAR. SOĞUK HARBİN EN KUVVETLİ HÜCUM TAKTİĞİ PROPAGANDA, PROPAGANDANIN EN KUVVETLİ SİLÂHI SİNEMADIR...

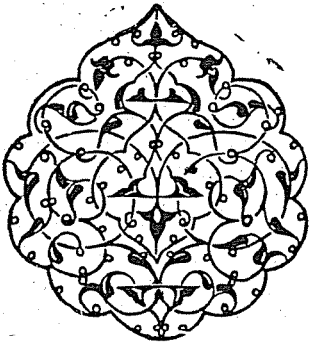
Dünya Milletleri ve Dünya Milletleri içindeki çeşitli fikir kllüpleri ve dernekleri inandıkları düşünceleri hasımlarına da kabul ettirebilmek veya diğer grupları sindirebilmek için çeşitli şekillerde savaşmaktadırlar. Yeraltı faaliyetleri, grevler, gösteri yürüyüşleri, gazeteler, radyolar bu savaşın silâhlarıdır. Sinema, ismi geçen silâhların öncüsü ve en tesirlisidir.

Din bütün diğer fikir cereyanlarının çok üstünde kutsal bir inanç duygusu olduğuna göre inanmayanlarca, ya da kurtuluşu kısıf kafacıklarıyla başka yönlerde arayanlarca; karşılarındaki en büyük engeldir.

Allah'ın önceki kutsal kitaplarına inananlar dahi; din düşmanlarına ve sapık ideoloji sahiplerine karşı en kuvvetli koz olarak sinemayı oynamaktadırlar. Çünkü film kulağa, göze, duygulara ve düşüncelere en kolay tesir edebilen büyüülü bir kuvvettir.

700 milyon insanın dini liderliğini yapan Vatikan dahi, faaliyetinin yarısından fazlasını Cine - Citta'dan, Hollywood'a kadar kutsal saydıkları dinlerinin propagandası için devletleri içinde veya dışında bu yoldan yapmaktadırlar. Son günlerde memleketimizi ziyaret eden Ayasofya'da günah çıkartan Papa Poul bile İtalyan sinemacılığının tek söz sahibidir. Hissedarı bulunduğu sinemaların hiç biri kendi aleyhinde bir film oynatamaz. Dâvalarının müdafaası için çekilen dini filmler de, çizme biçimindeki ülkenin bütün şehirlerinde haftalarca afişte kalır.

Halbuki Kur'an-ı Kerime gönül bağlamış milyonlarca müslümanın yaşadığı Yurdumuzda filmciliğimizle ilgilenmek pek az insanın aklına gelebilmiş, pek az İslâm teşekkülü, okulları, enstitüleri, Başbakanlık kadrosundaki Diyanet işleri, öğrenci teşekkülleri ve halkın üyeleri bulunduğu resmî ve yarı resmî teşekküller da-

Sinema Silâhtır (Devam)

hi bu korkulu silâhi bağ'ı oldukları Uhrevi inançlarının hizmetinde kullanamamışlardır.

Yerli filmlerin, yurt içinde ve yurt dışında halka gösterilebilmesine karar verme yetkisine sahip Ankara Merkez Film Kontrol Komisyonu hakkındaki kısa etüd yukarıda söylediklerimizde ne kadar haklı olduğumuzun ispatı bakımından mühimdir.

Mevcut nizamnamesi, İtalya sinema sansürü esasına göre hazırlanan Kontrol Komisyonu beş kişiden kuruludur. Millî Savunma, İç İşleri, Turizm ve Tanıtma, Millî Eğitim Bakanlıklarıyla, Emniyet Genel Müdürlüğünün birer üyesi bulunan kurula bir kişi başkanlık etmekte ve reyi iki kabul edilmektedir.

Yabancı filmlerin sansürü İstanbul'da daha değişik kimselerden kurulu bir heyetçe değerlendirilir.

Görülüyor ki, ne Ankara'da ve ne de İstanbul'daki jüriler içinde din ile ilgili hiç bir fert yoktur. Film çekimi esnasında (şayet konusu ordu ile ilgili ise) bir askeri müşavir bulunduğu halde Hazreti Ömer'in Adaleti, Mevlüt, Cennetin Fedâileri Hazreti Ali, Hazreti Yusuf, İlahî Dâvet gibi dinî filmlerin çekim anında doğruları gösterecek din adamı bulunmamıştır. Bu demektir ki, bazı din adamları sinemaya karşı içten içe sempati duymamaktadırlar. Ama ne şartlar altında olursa olsun bu filmler halka gösterilmektedir. Hiç olmazsa; niçin bu antipati duydukları insanların yaptıklarının aleyhlerine olup olmadığını merak etmemektedirler. Şayet kendileri için dezavantajlı bir durum varsa mani olabilmek için niçin bir çaba gösterilmemektedir. Bunun için kanunî yollardan gidilip hiç olmazsa sansür heyetinde bir temsilci bulundurmaları şart değil midir?

Hattâ gönül isterdi ki dinî teşekküller akıllara durgunluk verecek kadar kudretli sinemayı, kendi amaçlarına hizmet için kullansınlar. Filmciler içinde - şayet versa - ki var olduklarına inanıyorum. - kendileri gibi düşünen hakikaten iyi niyetli kimselere maddî, mânevî destek olsunlar. Politik, ve iktisadî sahalarda zaten zayıf bulunan bu İslâm topraklarında din kardeşlerimizi hiç olmazsa mânevî yönden ayakta tutsunlar.

Devlet içinde basına dördüncü kuvvet denmiş, fakat ondan önce gelmesi gereken sinemaya hak ettiği yer verilmemiştir. Tüm Türkiye gazeteslerinin günlük tirajlarını üçer kişinin okuduğunu kabul etsek dahi, en ucuz eğlence vasıtası olan sinemalarda her gün on milyon insanın film seyrettiğini düşünürsek sözlerimizin doğruluğu anlaşılır.

Bütün bu dostça anlattıklarımızın dışında bugün sizlere biraz da olsa tanışmanın, birbirimizi daha iyi anlayabilmenin derin hazı içindeyim. Mecmuanızda sinemayla ilgili bir yazı yazmamı istediğiniz için inanın bahtiyarım. Gelecek sayılarınızda da sizlerle zaman zaman beraber olacağımızı ümid ederek bütün Müslüman kardeşlerimin imandan ayrılmamasını Allah'tan niyaz ederim.